

יהדות ותרבות יון ממבט חדש

דף מקורות מפגש ה

שם	תורה ומצוות	הויה	הכרה נבואית ב"הויה-אלהים"
יפת	פילוסופיה ומדע	אלהים (= כלי הויה)	הכרה שכלית באלהים
חם	מיתולוגיה וכישוף	עולם (= כלי אלהים)	כפירה באלהים

רמב"ם, יד החזקה, הלכות יסודי התורה א, יא

וכיון שנתברר ש[הקב"ה] אינו גוף וגויה, יתברר שלא יארע לו אחד ממאורעות הגוף: לא חיבור ולא פירוד, לא מקום ולא מידה, לא עליה ולא ירידה, לא ימין ולא שמאל, ולא פנים ולא אחור, ולא ישיבה ולא עמידה, ואינו מצוי בזמן עד שיהיה לו ראשית ואחרית ומנין שנים, ואינו משתנה שאין לו דבר שיגרום לו שינוי, ואין לו לא מוות ולא חיים כחיי הגוף החי, ולא סכלות ולא חכמה כחכמת האיש החכם, לא שינה ולא הקיצה, ולא כעס ולא שחוק, ולא שמחה ולא עצבות, ולא שתיקה ולא דבור כדבור בני אדם... כל הדברים הללו וכיוצא בהן שנאמרו בתורה ובדברי נביאים הכל משל ומליצה הן..."

מהר"ל, גבורות השם, הקדמה שניה

... אמרו כי אין הוא יתברך מקבל תוארים, והוא ושכלו דבר אחד ואם ישתנה דעתו ישתנה עצמותו ח"ו, כך הם אומרים. ואנחנו תלמידי משה עליו השלום אין אומרים כך, וחס ושלוש לומר כך עליו, אבל הוא יתברך שקראו רז"ל בשם הקדוש ברוך הוא ולא נקרא השכל ברוך הוא, כי אמיתת עצמו לא נודע, [אלא] רק שהוא נבדל מכל גשם [גשמיות] וגוף ומכל הנמצאים, ועל זה נאמר קדוש ברוך הוא, שענין קדוש נאמר על מי שהוא נבדל, כי הוא יתברך פשוט בתכלית הפשיטות... ואין לו גדר כלל... ועתה ראה שהם אומרים עליו שעצמותו שכל מופשט... [אך] הדבר בטל ומבוטל וזהו כי... אם אתה אומר שעצמותו שכל הרי בזה אתה נותן לו גדר...

ספר ישעיה פרק נה

(ח) כי לא מחשבותי מחשבותיכם...

תהילים סב, יב

אחת דבר אלקים שפתיים זו שמעתי כי עז לאלקים:

ילקוט שמעוני שמות - פרק כ - רמז רצה

"זכור" ו"שמור" שניהם בדבור אחד נאמרו... מה שאי אפשר לבשר ודם לומר כן, שנאמר "אחת דבר אלקים שתיים זו שמעתי".

משנה מסכת אבות פרק ה

(כ) הויה בן תיקא אומר, הויה עז כנמר, וקל כנשר, ורך כצב, וגבור כפארי לעשות רצון אביד שבשמים. הוא הויה אומר, עז פנים לגיהנם, ובשפת פנים לגן עדן.

ויקרא רבה פרק יג, ה

"נמר שוקד על עריהם" (ירמיה ה, ז) זו יון... "חזו הויה וארו אחרי כנמר" (דניאל ז, ו) זו יון, שהיתה מעמדת בגזירותיה ואומרת לישראל כתבו על קרן השור שאין לכם חלק לעולם הבא.

ספר התודעה - פרק שנים עשר

שמונה בטבת - נכתבה התורה יונית בימי תלמי המלך, והחשך בא לעולם שלשה ימים: משל, למה הדבר דומה? לארי שניצוד וכלאוהו בסוגר. קודם שנכלא היו הכל יראים מפניו ובורחים, עכשיו הכל באים ומציצים בו ואומרים: היכן גבורתו של זה?

תלמוד ירושלמי מסכת פאה דף יג/א

אפילו מה שתלמיד ותיק עתיד להורות לפני רבו כבר נאמר למשה בסיני.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג/ב

ישבו [רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר] תריסר שנים במערה... יצאו. ראו אנשים חורשים וזורעים. אמר: 'מניחים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה?! כל מקום שנתנים עיניהם מיד נשרף. יצאה בת קול ואמרה להם: 'להחריב עולמי יצאתם?! חזרו למערתכם!' חזרו וישבו תריסר ירחי שנה. אמרו: 'משפט רשעים בגיהנם י"ב חודשי'. יצאה בת קול ואמרה: 'צאו ממערתכם'. יצאו. כל היכן שהיה מכה ר' אלעזר היה מרפא ר' שמעון. אמר לו [רבי שמעון לבנו]: בני, די לעולם אני ואתה. עם ערב בכניסת השבת ראו סבא אחד שהיה מחזיק שני בדי הדס ורץ בין השמשות. אמרו לו: 'אלו, למה לך?' אמר להם: 'לכבוד שבת'. [אמרו לו:] 'והלא יספיק לך אחד'. [השיב להם:] 'אחד כנגד "זכור" ואחד כנגד "שמור"'. אמר לו [רבי שמעון] לבנו: ראה כמה חביבות מצוות על ישראל. התייבשה דעתם.

בבלי ברכות, דף ה עמ' ב

ר' אליעזר חלה. בא לבקרו [רבן] ר' יוחנן, וראה שהיה שוכב בבית אפל. גילה [ר' יוחנן] את זרועו ונעשה אור. ראה שהיה בוכה ר' אליעזר. אמר לו: "משום מה אתה בוכה? אם משום תורה שלא הרבית? זכור שלמדנו: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמיים. ואם משום מזונות [שלא הרווחת]? דע שלא כל אדם זוכה לשני שולחנות [תורה ועושר]. ואם משום בנים שמתו? ראה, זוהי העצם של בני העשירי". אמר לו [ר' אליעזר]: "על יופי זה שיתבלה בעפר אני בוכה". אמר לו: "על זה ודאי ראוי לך לבכות". ובכו שניהם. בין כה וכה אמר לו [ר' יוחנן]: "חביבים עליך יסורים"? אמר לו: "לא הם ולא שכרם". אמר לו: "הב לי ידך". נתן לו ידו והקימו מחוליו.